

Kiskunhalas, 1897. november 6. – Kiskunhalas, 1990. július 30.

Földműves-napszámos családból származott. Az elemi iskola elvégzése után, gyermekként kezdte el a mezőgazdasági robotosok életét; később kitanulta a festő-mázoló szakmát, és segédként dolgozva kereste kenyerét. Az első világháborúban katona, 1917–1918-ban orosz hadifogságban volt. Hazatérte után, 1918. november 24-én belépett a Kommunisták Magyarországi Pártjába. A Tanácsköztársaság alatti szerepéért a Horthy-rendszerben rendőrségi nyilvántartásba került. Tevékeny szerepet játszott a helyi munkásmozgalomban.

1944. október végén, Kiskunhalas felszabadítása után a közigazgatás és a termelőmunka egyik újraindítója. December 18-án szülővárosa választotta képviselőnek az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945 tavaszán, mint az Országos Földbirtokrendező Tanács tagja, bekapcsolódott a földreform végrehajtásának munkálataiba. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókeretben ismét mandátumhoz jutott. A Magyar Kommunista Párt III. kongresszusán küldött volt. 1947-ben csak pótképviselő lett. 1949 júniusában, noha egy ideig még a telepítés ügyeivel foglalkozott, a Gyulán megalakult Körös Vidéki Öntöző Vállalathoz került vezető beosztásba, majd a Kiskunfélegyházi Vegyipari Gépgyárban dolgozott. 1945 után minden szolgálati helyén egyedül élt, családja nem követhette az elfoglalt családfőt. Az 1950-es évek elején beadvánnyal fordult a pártközponthoz. Fáradtságra hivatkozva kérte, tegyék lehetővé, hogy együtt élhessen családjával. Válaszul indoklás nélkül nyugdíjba helyezték. Szülővárosában ezután is sokat dolgozott társadalmi munkában, és haláláig művelte a házához tartozó kerti földjét.